

Áhítat. 2021. 02. 25.

Jézus tehát hat nappal húsvét előtt elment Betániába, ahol Lázár élt, akit feltámasztott a halottak közül. Vacsorát készítettek ott neki, s Márta szolgált fel, Lázár pedig a Jézussal együtt ülők között volt. (János 12:1-2)

Jézus a kedves betániai család vendégszeretete veszi körül. A három testvér közül most Márta és Lázár kap egy-egy mondatot az evangélista leírásában.

„Márta szolgált fel...”

A folyton szolgáló, Jézus körül sürgő-forgó, fáradhatatlan Márta. Szinte nem is lehet őt szóval érni. Még nézni is belefárad az ember az ő elképesztő lendületét. Elfecsérelt időnek gondol minden percet, amit valaki azzal tölt, hogy meghallgat valakit, és válaszol. A Jézus lábaihoz telepedő Máriáról, sőt még Jézusról sincs jó véleménye, amikor ők ketten leülnek, és beszélgetéssel „pazarolják el” a drága időt. „*Uram, szólj a testvéremnek, hogy segítsen!*” – nem győzöm egyedül! És ekkor egy percre neki is meg kell állnia pár jézusi szóra: „*Márta, Márta! Sokra igyekszel* (és ez jó), *de Mária a jobbik részt választotta.*” Bizony, a nagy rohanásban az a furcsa helyzet állt elő, hogy Mártának a Jézusért végzett szolgálata közben jutott veszélybe a közössége Jézussal és a testvérel. A testvére halála kellett ahhoz, hogy a munkát a kezéből kiengedje, hogy pár percre ne *szolgáljon* Jézusnak, „csak” *beszéljen* vele: máris ő kapta első kézből az evangélium legragyogóbb Kijelentését: „*Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbennem, ha meghal is, él. Hiszed-e ezt?*” Bizony, meg kell állni, és csendben kell lenni néha, amikor a Jó Pásztor „*füves legelőkhöz és csendes vizekhez terelget.*”

„Lázár pedig a Jézussal együtt ülők között volt.”

Lázár a legszótlanabb alakja az evangéliumnak. Annyit tudunk róla, hogy beteg lett, meghalt, majd a Jézus szavára visszajött a halálból. Előtte nem panaszkodott, Jézusért is a nőtestvérei üzentek, maghalt egy hang nélkül, majd kijött a sírból, és megállt Jézus előtt, és némán rácsodálkozott az éledő betániai tavaszra. Most pedig, hogy Jézus körül megint tömegek kezdenek el mozogni, a közelmúlt feszítő élményei mindenkiből kihozzák a véleményt a betániai temetőben történt csodáról, Lázár itt sem mond semmit. Egyszerűen csak *ott van a Jézussal együtt ülők között*. És él! A néma jelenléte a *jel*, a legnagyobb tett és a legszebb beszéd. Íme, Lázár, akit Jézus szeret. Lázár, akit az Úr feltámasztott a halálból. Lázár, az Úr életet támasztó hatalmának a bizonyossága. Pusztán léte ezt prédikálja: „*halott voltam, és most élek!*” Lázár nem mond nekünk semmit a Bibliában, „csak” egyszerűen és csodálatosan „*nyilvánvalóak rajta az Isten dolgai.*” Istenem, hányan vannak, csak azok, akikkel én találkoztam az életem során, akik semmit sem szóltak hozzám képest, mégis ott vannak, helyük van Jézus asztalánál. Én most is, csak azért nem beszélek, mert éppen őrök. És közben egyre égetnek belül Bódás János verssorai:

*Én Istenem, ó, hányszor álltam
Üres szóval én is elébük!
Ritkán láttál belső szobámban
Tusakodni, szenvedni értük.
Lélekre és erőre vártak,
S bölcselkedtem, csak úgy, mint mások...
Üres szavak zengése vádol
S lélektelen hangoskodások.*

Legyen imánk és énekünk:

*Légy csendes szívvel és békével
Életednek Istenében!
Ő bír örömmek bőségével,
Véle boldogulsz mindenben,
Ő kűtfőd és ő fényes napod,
Ő tőle jön minden vígságod:
Légy csendes szívvel!*

*Ő bír vígsággal, kegyelemmel,
Oly szívvel, mely feddhetetlen,
Ahol ő van, nem sért semmivel,
Hordozzon bár mélységekben;
Sok nyavalyádat elfordítja,
A halált is kezében tartja:
Légy csendes szívvel!*